

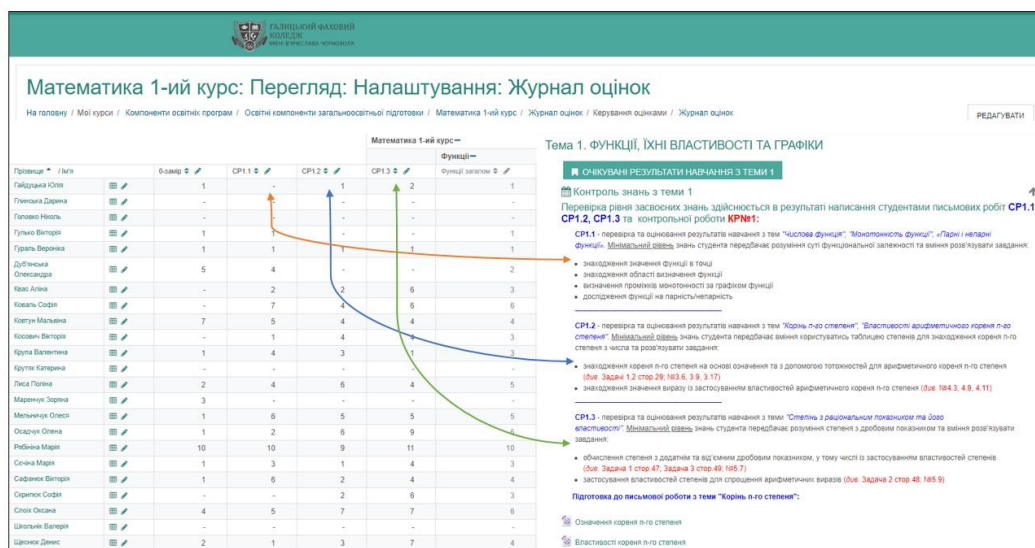


Рис. 3. Фрагмент електронного журналу з дисципліни Математика

Застосування тестів у Moodle доцільне як у рамках поточного та модульного контролю, так і для підсумкової атестації. Водночас важливо враховувати методичні підходи до побудови тестових завдань, дотримання принципів надійності, валідності й академічної доброчесності.

Отже, Moodle відкриває широкі можливості для вдосконалення системи оцінювання в умовах цифровізації освіти, сприяючи формуванню більш гнучкого, адаптивного та ефективного освітнього середовища.

Список використаних джерел

1. Кульчинська Н. З. Ефективні інструменти для контролю знань студентів при організації дистанційного навчання в сучасних умовах освіти. URL: <http://surl.li/rbjvk> (дата звернення: 24.03.2025).
2. Результати міжнародного дослідження якості освіти PISA-2022. URL: <http://surl.li/nypqe> (дата звернення: 24.03.2025).
3. Сергієнко Т. А., Шевченко О. В. Інформаційні технології в навчанні математики в сучасній школі. Київ : Освіта, 2020.
4. Яценко О. В. Методи оцінювання навчальних досягнень студентів : тестовий контроль. Педагогіка і психологія професійної освіти, 2017. № 3. С. 65–70.

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК ПЛАТФОРМА ДЛЯ НЕФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ ТА САМОРОЗВИТКУ

Гришук Назар Володимирович

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 011 Освітні педагогічні науки,

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
pochaiv11@gmail.com

Габрусев Валерій Юрійович

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри інформатики та методики її навчання,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
gabrushev@fizmat.tnpu.edu.ua

У сучасному інформаційному суспільстві соціальні мережі стали невід'ємною частиною повсякденного життя мільйонів людей. Вони виконують

не лише комунікативну функцію, а й дедалі більше використовуються як інструмент для отримання знань, розвитку навичок та особистісного зростання. Однак, попри потенціал неформальної освіти та саморозвитку, використання соціальних мереж у цьому контексті залишається недостатньо дослідженим і має як позитивні, так і негативні аспекти. Існує проблема відсутності чітко сформованих підходів до ефективного використання соціальних мереж у неформальній освіті, а також ризик споживання неякісного або недостовірного контенту. У зв'язку з цим постає потреба у вивченні ролі соціальних мереж у процесах неформального навчання, визначенні можливостей і обмежень їх використання як інструментів для саморозвитку особистості.

У XXI столітті соціальні мережі стали одним із найвпливовіших засобів комунікації, поширення інформації та формування громадської думки. З розвитком цифрових технологій вони почали виконувати не лише розважальну та соціальну функцію, але й відігравати важливу роль у сфері неформальної освіти та саморозвитку особистості.

Неформальна освіта – це процес отримання знань, умінь і навичок поза межами традиційної освітньої системи. Вона здійснюється добровільно, часто через самоосвіту або участь у різноманітних освітніх ініціативах, які не ведуть до офіційного визнання чи дипломів. Соціальні мережі (Facebook, Instagram, YouTube, TikTok, LinkedIn, Telegram тощо) забезпечують відкритий доступ до величезної кількості навчального контенту – відео, вебінарів, статей, подкастів, онлайн-курсів та експертних спільнот.

Однією з головних переваг соціальних мереж у цьому контексті є їх доступність та інтерактивність. Користувачі можуть не лише споживати контент, але й брати участь у дискусіях, ставити запитання, обмінюватися досвідом, створювати власні освітні проєкти. Такий підхід сприяє формуванню активної освітньої спільноти та стимулює мотивацію до саморозвитку.

Наприклад, YouTube дозволяє вивчати іноземні мови, програмування, музику, мистецтво та інші дисципліни в зручному форматі. Платформи на кшталт LinkedIn стали центрами професійного зростання, де можна не лише знайти корисну інформацію, а й отримати сертифікати відомих компаній. Telegram-канали часто слугують джерелами цінної інформації з актуальних тем, від бізнесу до психології.

Проте використання соціальних мереж у сфері освіти має і недоліки. Серед них – відсутність систематизації знань, можливість потрапити на неперевірений або неякісний контент, а також ризик інформаційного перевантаження. Крім того, існує небезпека втрати концентрації через поєднання навчального та розважального контенту.

Успішне використання соціальних мереж як інструменту неформальної освіти можливе лише за умови критичного мислення користувачів, вміння відокремлювати корисну інформацію від маніпулятивної, а також при наявності внутрішньої мотивації до самонавчання.

Соціальні мережі створюють широкі можливості для реалізації неформальної освіти та особистісного розвитку. Вони забезпечують доступ до

різноманітного освітнього контенту, сприяють формуванню навчальних спільнот і дають змогу індивідуалізувати освітню траєкторію відповідно до потреб і запитів користувача. Водночас ефективне використання цих ресурсів потребує сформованих навичок критичного мислення, цифрової грамотності та саморегуляції. Важливим аспектом також є розвиток відповідального ставлення до споживання й поширення інформації в цифровому середовищі. Таким чином, за умови усвідомленого та компетентнісного підходу, соціальні мережі можуть слугувати дієвим інструментом освітньої діяльності та саморозвитку.

Список використаних джерел

1. Биков В. Ю., Шишкіна М. П. Інформаційно-освітнє середовище : концептуальні засади розвитку. Київ : ПТЗН НАПН України, 2021.
2. Зінченко В. М. Соціальні мережі як інструмент навчання у цифрову епоху. *Педагогічний альманах*, 2020. № 45. С. 73–77.
3. Савченко Л. А. Можливості використання соціальних мереж для неформальної освіти молоді. *Молодий вчений*, 2021. № 6(94). С. 321–325.

ПРО ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИВЧЕННЯ ТЕОРІЇ ГРАФІВ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ

Данильчук Олександр Іванович

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти зі спеціальності Середня освіта (Інформатика),
тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
sasamaler112@gmail.com

Грод Інна Миколаївна

кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри інформатики та методики її навчання,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
grodin@tnpu.edu.ua

На сьогоднішній день теорія графів знаходить застосування в багатьох задачах практичного змісту: при розв'язуванні транспортних задач, в програмуванні і теорії ігор, при побудові схем. У сучасному суспільстві ця теорія використовується і в таких науках, як лінгвістика, психологія, соціологія, генетика, економіка.

У шкільному курсі математики тема про графи відсутня. На жаль, багато школярів не мають уявлення про цю теорію і зустрічаються з нею вже у вищій школі. Насправді теорія графів доступна для вивчення навіть у 5–6 класах. Цей матеріал засвоюється з великою легкістю, так як основою теорії є малюнок і школярі можуть відразу запам'ятати принцип побудови графа для тієї чи іншої задачі.

Теорія графів є одним із розділів дискретної математики. Її специфіка полягає в геометричному підході до розгляду об'єктів. Сьогодні ця теорія є однією з найбільш затребуваних. Ключовим об'єктом теорії графів виступає граф і його узагальнення.